

מנחות קו ADDENDUM

משה שווערד

א. ספר עולת שלמה

וְיִשְׂרָאֵל מוֹתֵר לְהַכְנִיֵס חֹבֵטֵי וְכוּ' ק"ל נִיחֹשׁ שֶׁמֶל הַגֵּר הוּא הַמֵּיֻשׁוּט
וְכַטֵּל בְּהַרְבֵּי חוֹלֵין דְּמִין בְּמֵינוּ מַה"ת בְּטֵל בְּרוּב. וּבְשִׁלְמוֹת
בַּהּ דְּאִמֵר בְּסִמּוּךְ דְּמוֹתֵר לְעַרְב חוֹבָה בְּנִדְבָה נִיחֹשׁ דְּמַנְחֹת אֵין
מְבַטְלִין זוּ אֵת זוּ וְכַדְלַפְיֵל (דף כג) דִּילֵף הַקְטֵרָה הַקְטֵרָה מִקוּמוֹן
מַה קוּמוֹן אֵין מְבַטֵל אֵת חֲבִירוֹ אֵף שִׁירִים אֵין מְבַטְלִין הַקוּמוֹן עִי"ש
וּמַנִּיָּה כִּלְף נְמוֹ דְּאֵין שִׁירִים מְבַטְלִין שִׁירִים שֶׁל חֲבִירוֹ אֵלֶּךָ בְּחוֹלֵין
הַקְטֵי. וְאִי"ל דְּהַסוּגִיא סְבֵרָה כַּר' יְהוּדָה דְּסֵבֵר מִין בְּמֵינוּ לֹא בְּטֵל
לְעֵיל (דף כב) לִיתֵּא דְהַתֵּם פְּרִיךְ לְר"י מַהֵּא דְנִתְעַרְבַּב בְּמַנְחָת
נִסְכִּים לֹא יִקְרִיב שְׂבֹלְטִין זֶה מִזֶּה וְהֵא מְב"מ לֹא בְּטֵל וּמַנִּיָּה קִסְבֵּר
ר"י מְב"מ וְאִינוּ מֵינוּ סֵלֶךְ אֵיךְ מֵינוּ כְּמוֹ שְׂאִינוּ וְשִׂאִי"מ רַבָּה עֵלוּ
וּמְבַטְלוּ עִי"ש וְה"נ הַקְטָתָה שֶׁל חוֹלֵין רַבָּה עַל הַשָּׁמֶן שֶׁל מַנְחָה
וּמְבַטְלוּ. וְגַל דְּהַמְדִּכִי בְּסֵף חוֹלֵין הַקְטָה אֵתֵּא דְאִמְרִין דְּשַׁכְּבַת

זֶרַע שֶׁל זֶב מְטַמֵּא בְּמַשָּׁא לְפִי שִׂא"א בְּלֹא לַחְוֹתֵי זִבָּה וְלִבְטֵל
בְּרוּבָה וְהִירֵךְ דְּכָל דְּבַר הַמְטַרְבַּב מִתְחַלְתָּ בְּרִיתוֹ לֹא בְּטֵיל עִי"ש.
וְעִי"ן בְּמַל"מ (פ"א מַה' מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב ה"יד) בְּד"ה עוֹד וְכוּ' שֶׁהַטְלָה
דְּעִיקָר הַחִילּוֹק הוּא דְכָל שֶׁתְּחַלַּת אִיסוּרוֹ אִוּ קוּמֵאֵתוֹ נוֹלַד כְּשֶׁהוּא
בְּתַעְרוּבוֹת לֹא שִׁיךְ בִּיטוּל עִי"ש. וּמַטְתָּה אִשׁ הַכֹּהֵן דְּקוֹדֵם הַתַּעְרוּבוֹת
לֹא הִיָּה כֹּלל קוֹדֵם וְאִימְתִי קוֹדֵם בְּשַׁעֵה שְׁנַתְעַרְבַּב דְּמַתְנָה וְאוֹמֵר כָּל
מַה שְׁנִדְרַתִּי יֵהָא לְגַדְרוֹ וְהַשָּׂאֵר חוֹלֵין וְלֹא שִׁיךְ בִּיהַ בִּיטוּל:

ב. ספר נזר הקודש

ז וַיֵּשׁ לְעִי"ן הֵא אִפְשֵׁר שֶׁהַחוֹלֵין הֵם רוּבָא, וּמַה"ת
מְב"מ בְּרוּבָא בְּטֵל, וְא"כ נִתְבַטֵּל הַקוֹדֵשׁ,
וּכְמַאֵן דְּלִיתֵּא לְקוֹדֵשׁ כֹּלל דְּמִיא, וְהֵנָּה בְּסִפְרָא עו"ש
סַתְרֵךְ לְפִי דְבַרֵי הַמְדִּכִי בְּסוּף חוֹלֵין דְּדַבְרֵי שֶׁתְּחִילַת
בִּיאָתוֹ בְּתַעְרוּבוֹת לֹא בְּטֵל, וְהַכֹּהֵן הוּא בִּיאָתוֹ
בְּתַעְרוּבוֹת, דְּקוֹדֵם הַתַּעְרוּבוֹת לֹא הִיָּה כֹּלל קוֹדֵשׁ,
וְאִימְתִי קוֹדֵשׁ בְּשַׁעֵה שְׁנַתְעַרְבַּב דְּמַתְנָה וְאוֹמֵר כָּל מַה

שנדרתי יהא לנררי והשאר חולין ולא שייך בזה ביטול, אבל דבריו תמוהין דהרי ע"כ נתקדשו המחויבין לנדרו מהעשרון שבו היו מודדין לכל העשרונות, דהרי עשרון אחד היה שבו היו מודדין כמבואר במשנה דפר' שתי מדות לעיל פ"ז ע"א, וע"כ כן הדבר בשעת המדידה דהעשרון המחויב לנדרו נתקדש בראשונה, וממילא כשבאין בביסה בתערובות יש כאן קודש וחולין מעורבין, ואין זה ענין לדברי המרדכי.

ה והנה לפי מה שכתב החו"ד בסו' ק"א דלא שייך לדון ביטול ברוב, אלא במקום שהתערובות סיבת הספק, ואם לא היה רק אחד לא היה ספק, מה שאין כן בדבר שאפילו אם לא היה רק אחד גם כן היה הספק א"כ כל חד וחד אסור מדאורייתא משום הספק שנולד עליו בפנ"ע לא שייך ביטול, עכת"ד יעו"ש, וה"נ בנידון דידן שהספק הוי על כל אחד מלבד התערובות, ואין התערובות סיבת הספק בזה לא אמרינן ביטול.

ט אמנם יותר נראה דלא שייך ביטול אלא בדבר

ג. איזהו מקומן מסכת מנחות דף קו עמוד ב

[ב] חקירות במתנדב לבונה:

כתב המקדש דוד (סו' יא. ד.) דיש לחקור האם יכול להוסיף ולהביא רק קמצים שלימים כגון שנים או שלושה, כמו במנחה שיכול להתנדב רק עשרונים שלימים (מתני' קג.). או שמא יכול להתנדב אף קומץ ומחצה.

עוד כתב יש לחקור במתנדב ב' קמצים, האם הן ב' קרבנות או שהן קרבן אחד, ונפק"מ אם צריך להביאן בכלי אחד.

[ג] הרמב"ם בפיהמ"ש (שקלים ו. י.) כתב דהנותן דמי לבונה לשופר סגי בכל שהוא, ורק המתנדב לבונה עצמה לא יפחות מן הקומץ. ובחיל' הגרי"ז הניח בתמיה איך יקטיר הכהן בדמי הלבונה הלא אין לבונה באה בשותפות [כמש"כ לעיל במתני' קד: ד"ה אבל מתנדבין].